

Hoi allemaal,

Deze keer is het mijn beurt om een stukje te schrijven voor uitgevlogen. Leuk dat ik hiervoor gevraagd ben. Ik zal mij even voorstellen: Mijn naam is Nicole van den Elzen maar jullie zullen me beter kennen als Nicole Jozephs. Dochter van Toon en Marjan Jozephs. Samen met ons pap en mam en mijn zussen Cindy en Angela heb ik altijd op de Willemsweg 6 in Wilbertoord gewoond totdat het tijd werd om op mezelf verder te gaan.

Cindy, Angela en Nicole

Wat een fijne herinneringen heb ik aan mijn jeugd. Ik had het goed thuis. Ons mam was er altijd. Als we thuis kwamen uit school of als we ziek waren. Niks kwamen we te kort. Ons pap was altijd veel bezig. Of aan het werk of hij was buiten bezig. Met zijn geiten, schapen, kippen, in de tuin of aan het klussen in de garage. Maar als we hem even nodig hadden dan was hij er. Super fijn.

1e Communie Nicole met ouders, Angela en Cindy

Ook hadden we veel aan oma van het kleine huisje. Zo noemden we haar. Zij woonde naast ons dus we zagen haar iedere dag. Of zij kwam bij ons een kopje koffie drinken of wij gingen bij haar een koekje halen. Van die Maria

biscuitjes die rechthoekige, super lekker. Als ik ze nu weer eens ooit heb dan denk ik ook meteen weer aan oma. Wat was ik verdrietig toen ze in 2003 overleed. Ik moest er echt aan wennen dat ik haar niet meer zou zien. Nooit meer even zo binnenlopen of wij bij haar.

Ik heb ook goede herinneringen aan mijn basisschooltijd. Omdat Wilbertoord een klein dorp is kent iedereen elkaar en was het altijd overal gezellig. Ook bij de AKM heb ik het altijd heel leuk gevonden. Alle uitstapjes maar vooral de bouwweek vond ik fantastisch. Het was altijd heel leuk om daaraan mee te mogen doen. Ik kon toen in die tijd ook niet wachten tot ik oud genoeg was om te mogen blijven slapen. 1 keer was het gelukkig goed weer dat we in de hutten mochten maar de andere jaren moesten we naar de Wilg. Al had dat ook wel iets met z'n alle zo bij elkaar.

Jaren heb ik gekorfbald bij de Wilma's. Wat vond ik dat altijd leuk. Samen met mijn vriendinnen was het elke keer gezellig (soms ook wel iets te gezellig). We zijn verschillende keren kampioen geworden. Wat een feest was dat. Dan stonden we weer op de platte kar en

De Wilma's Kampioen!

daarna de receptie in de kantine. Het verveelde nooit. Toch ben ik op mijn 20e gestopt en heb ik nog een paar jaar gevoetbald bij de Willy's. Dat was ook super gezellig met alle dames maar helaas kreeg ik wat lichamelijke klachten en ben ik daar ook mee gestopt. Toen werden de kinderen geboren dus vond ik het wel prima zo. Maar alle feestjes die we hebben gehad die vergeet ik niet meer.

Na de basisschool ben ik naar het Merlet college in Mill gegaan. Daar ben ik uiteindelijk na 4 jaar geslaagd voor mijn diploma zorg en welzijn. Dus tijd voor een feestje.

Samen met onze vriendengroep 'de schoepers' hebben we verschillende examenfeesten georganiseerd. Een hoop geregeld maar het was echt fantastisch. Elke keer ook met thema en iedereen deed mee. Leuke feesten waren dat. Ook bij alle andere feesten van andere vriendengroepen waren we vaak te vinden met de schoepers. Goeie herinneringen heb ik daaraan die nog vaak ter sprake komen als we bij elkaar zitten.

Sowieso heb ik goede herinneringen aan mijn jeugd met de Schoepers. Wat een leuke tijd was dat! Bij ons thuis stond 'het hok' En daar kon bijna alles. Of ja dat dachten we. Wat is ons pap toch vaak boos op mij ge-

weest als het weer een teringzooi was of dat het te laat werd en alle herrie die we maakten. Maar ik vond het wel best. Ik trommelde dan weer wat meiden bij elkaar om te poetsen. Dan was het zo weer schoon en was ook weer gezellig ook.

Wat hebben we daar veel tijd doorgebracht. Omdat het bij ons was, was ik er ook bijna altijd bij.

Van alles hebben we daar beleefd. Een beetje hangen, pizza of friet bestellen, kaartje blazen, muziek luisteren of heerlijk naar een disney film kijken. Het maakte niet uit wat we deden als we maar samen waren.

Wat is ons pap toch vaak boos op mij geweest als het weer een teringzooi was of dat het te laat werd en alle herrie die we maakten.

Na een aantal jaar vond pap het mooi geweest met het hok en had hij het huisje aan mijn oom en tante beloofd om tijdelijk in te wonen. Wat was dat jammer maar alle mooie momenten die we daar hadden pakt niemand ons af.

Mijn opleiding SPW heb ik in 2009 afgerond aan de Leijgraaf in Veghel. Altijd heb ik al iets met kinderen willen doen dus wat was ik blij dat ik daarna in de Kinderopvang kon gaan werken.

Eerst een jaar in Uden en daarna 2 jaar bij Ikke in Mill. Helaas was de vraag naar pedagogisch medewerkers toen niet zo groot dus moest ik helaas weg. Ik ben toen een hele andere richting in gegaan en heb ik een jaar of 8 bij de Wellnessboot in Mill aan de receptie gewerkt. En om toch een beetje in de kinderopvang te blijven werkte ik ook als gastouder 2 middagen bij een gezin thuis.

Gelukkig heb ik weer de kans gekregen om bij een kinderdagverblijf aan de slag te gaan en werk ik nu inmiddels alweer ruim 3 jaar bij Kinderopvang Koe-tje Boe in Haps. Daar heb ik het prima naar mijn zin.

Vanaf 2007 heb ik een relatie met Martijn. Die heb ik leren kennen in de Breijenburg tijdens de carna-

val. In 2011 zijn we gaan samenwonen in het huisje naast ons. (ons oude hok). Na 3 jaar daar gewoond te hebben vond het ik wel mooi geweest daar. Het werd wat klein en ik was toe aan iets anders. Uiteindelijk was ik ook zwanger dus moesten we ook wel opzoek naar iets groters. Dus in 2014 heb ik het mooie Wilbertoord verruild voor het ook zo mooie Volkel waar Martijn vandaan komt.

Wij zijn toen ook een geregistreerd partnerschap aangegaan dus heette ik vanaf dat moment niet meer Jozeph's maar van den Elzen met de achternaam.

In april van dat jaar zijn we verhuisd en eind mei werd onze dochter Nomi geboren. 1,5 jaar later (eind 2015) werd onze Levi geboren en op Valentijnsdag 2018 werd ons gezin compleet met onze dochter Milou.

Inmiddels zijn we nog een keer verhuisd maar zijn we wel in Volkel gebleven. Ons huis wat we hadden werd wat klein met 3 kinderen dus hebben we een halve kilometer verderop een groter huis gevonden zodat ook alle 3 de kids een eigen kamer hebben. We wonen lekker dichtbij alles dus kunnen overal te voet of met de fiets naartoe. Heel makkelijk. Vooral nu ze wat ouder worden en ze vaker met vriendjes en vriendinnetjes afspreken. Hoef ik ook niet altijd mee en krijg ik ook steeds meer tijd voor mezelf. Heerlijk.

Wat een geluk heb ik met mijn 2 zussen. Ja tuurlijk we blijven meiden dus hebben echt

wel wat geruzied vroeger toen we nog thuis woonden. Maar hebben het ook altijd goed met elkaar kunnen vinden. Samen buiten spelen in de geiten wei, bij oma in het tuintje korfballen of tennissen tegen de muur aan. Dan ging er weer een raam kapot maar toch mochten we het blijven doen. Ook speelden we dan wel eens op het land, zaten we gezellig te picknicken tussen de struiken achter de garage of in de schuur in het hooi. We hebben echt wel gezellige momenten gehad.

Ook nu nog. Nu we allemaal gesetteld zijn en kinderen hebben. Ze hebben allebei 2 kinderen en ook allebei een meisje en jongen. Dat betekent dat het mooi verdeeld is qua meisjes en jongens en ben ik degene die het oneven maakt. Ze kunnen het allemaal goed vinden met elkaar en spelen dan ook graag samen. Heel fijn.

Ik heb het goed in Volkel. Ik moest in het begin wel heel erg wennen omdat ik hier toen natuurlijk nog niet zoveel mensen kende. Toen had ik dus niet dat ons kent ons gevoel maar sinds de kinderen op school zitten heb ik ze hier wel leren kennen en voelt het nu net zo vertrouwd als toen in Wilbertoord.

Nichtjes & neefjes familie Jozeph's

Ik kom nog graag in Wilbertoord. Bij ons pap en mam maar ook bij de Schoepers of bij ons Angela.

Natuurlijk spreken we met de feestdagen altijd af. Samen bezoek krijgen van een Piet, paaseitjes zoeken of BBQ'en in de zomer. Maar ook spontaan. Als we even niks te doen hebben appen we elkaar. De ene keer zijn we dan in Wanroij bij ons Cindy, dan een keer bij ons in Volkel maar ook vaak nog bij ons thuis.

Nomi wou graag een konijn maar dat zagen wij zelf niet zo zitten. Gelukkig heeft ze een hele lieve opa die er 1 voor haar gekocht heeft zodat ze daar kan knuffelen met Bobbie. Hij had er uiteindelijk nog 1 gehaald en Gies (zoontje van ons Angela) heeft deze Ernst genoemd. Deze zijn dan ook voor alle kleinkinderen samen. Super lief.

Dus onder de bezoeken aan Wilbertoord komen wij voorlopig niet uit maar dat zou ik ook niet willen. Het blijft een mooi dorp!

